

PROSLAVA PEDESETE OBLJETNICE UPISA NA FAKULTET

Lijepo i dirljivo druženje

PRIPREMIO:
Branko Nadilo

Generacija 1964. bila je zaista posebna jer među njima ima mnogo uglednih i poznatih građevinara, cijenjenih projektanata te voditelja tvrtki i ureda, a desetak ih se posvetilo znanosti i nastavničko-profesorskim zvanjima

Bilo je neobično lijepo, na trenutke i dirljivo, družiti se s generacijom koja je 1964. upisala Građevinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Zajedničko je druženje dakako organizirano 18. listopada 2014. u istoj zgradi u kojoj su se sadašnji gotovo sedamdesetogodišnjaci prvi put sreli i upoznali. Tada su se uostalom počeli temeljito upoznavati sa strukom u kojoj su proveli cijeli svoj radni vijek.

Zajedničko je okupljanje sadašnjih uglavnom umirovljenika započelo u Vijećnici Građevinskog fakulteta, a okupljene su biranim riječima pozdravili prof. dr. sc. Ivica Završki, prodekan za međunarodne odnose i suradnju kao izaslanik dekana prof. dr. sc. Nevena Kuspilića, i prof. dr. sc. Ivica Džeba, predsjednik AMCA FA (Almae Matris Croaticae Alumni - Facultas

Aedificandi) – Hrvatske udruge diplomiranih inženjera Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Nakon tih reklo bi se protokolarnih obraćanja, slijedio je kraći film što ga je pripremio prof. Džeba, a slikama i podacima opskrbio prof. dr. sc. Davorin Kovačić, inače slavljениk i organizator toga lijepog druženja. Upravo je taj desetominutni film vidljivo potresao sve slavljениke, a svi su ga sudionici obilježavanja obljetnice dobili na CD-u. U njemu su animacijom slika i teksta, zajedno s glazbom koja je i nastala u to doba (Arsen Dedić: *Moderato cantabile*), evocirani događaji što su se zbili te godine, a posebno ujesen 1964. Između ostalog od svjetskih je zbivanja spomenut *Verrazano–Narrows* most u New Yorku, preseljenje hrama Ramzesa

II. u Abu Simbelu zbog gradnje Asuanske brane i veliki potres na Aljasci od 9,2 po Richteru (jedan od najjačih zabilježenih uopće), ali i smjenjivanje Nikite Hruščova sa svih funkcija u ondašnjem SSSR-u te nastanak *basica*, prvoga programskog jezika uopće.

Od domaćih su zbivanja spomenuti također mnogi događaji, poput smrti Vladka Mačeka i rođenja Dražena Petrovića, ali i nastanak kazališta *Kerempuh* (onda se zvao *Jazavac*), početak gradnje Šibenskog mosta i velika poplava u Zagrebu. Ta se poplava dogodila u noći 25. i 26. listopada kada je došlo do pucanja nasipa i kada je nabujala Sava potopila trećinu grada. Dogodilo se to dakle dok se mladi brućosi građevinarstva još nisu ni snašli u svojoj novoj ulozi. Mnogi su bili i poplavljeni, posebno oni izvan Zagreba koji su stanovali u domovima, tako da se ne može reći da im Zagreb nije pružio dostojnu "dobrodošlicu".

U nastavku filma prikazane su ondašnje i sadašnje fakultetske prostorije te uspoređeni ondašnji i sadašnji pribori za rad (poput šibera, rajšine, rapidografa, ali i kalkulatora, USB priključka i sl.). Spomenuti su i ondašnji profesori koji većinom nisu više među živima, ali i prikazane fotografije studiranja i zajedničkog druženja. Mnogi su sa sjetom jedva prepoznavali i sebe, ali i svoje kolege. Slijedile su potom poneke slike iz prakse, ali i slike zajedničkog druženja, posebno tijekom posljednjih godina. Generacija 1964. čini se da pripada onima koji se rado i često družu.

Dakle te godine prije pola stoljeća, prema službenim podacima iz upisne knjige, Građevinski je fakultet upisalo čak 146 studenata, no Fakultet je završilo samo 70, a među njima, prebrojili smo, bilo je čak 13 žena. No to čini se i nema toliko veze s emancipacijom, neki se žale da je današnje naše građevinarstvo potpuno

Slavljenici su pozorno pratili obraćanje predstavnika Fakulteta i AMCA-e

Detalj posjeta Laboratoriju za ispitivanje konstrukcija

feminizirano, barem što se tiče inženjera, već mnogo više s mogućnošću zapošljavanja. Barem tako tvrdi mr. sc. Mihaela Zamolo, i sama slavljenica, jer kada nije bilo posla, muškarci su se upisivali na neke druge fakultete, a onda su na slobodna mjesta upadale studentice. Sudeći prema broju diplomiranih inženjerki, ni 1964. nije bilo mnogo posla, jer diplomiralo ih je gotovo 20 %, a zna se da je posla u sedamdesetim i dijelom u osamdesetim godinama bilo sasvim dovoljno. Na ovom ih je okupljanju bilo 45; neki su izostali jer ih je bolest spriječila, a za neke se i ne zna gdje su. Nažalost, neki su već preminuli, njih devetoro, pa zaslužuju da se ovdje spomenu. Bit će to po abecedi jer im ne znamo godinu smrti: Vlasta Klanjčić,

Pero Kukuljica, Želimir Kutuzović, Antun Malnar, Davor Mrakovčić, Josip Radetić, Antun Richter, Ivan Štark i Hrvoje Veršec. Nekako se ipak čini da su oni koji su rođeni u godini kada je završio Drugi svjetski rat, dakle generacija 1964., bili zaista posebni i da to nije samo efektan završetak često spominjanog filma s kojim je prof. Džeba htio dokazati da je mogao imati i drugačiju karijeru. Jer među njima ima zaista mnogo uglednih i poznatih građevinara, cijenjenih projektanata, voditelja tvrtki i ureda, pa čak i bivših ministara i veleposlanika. Desetak ih se posvetilo znanosti i nastavničko-profesorskim zvanjima, neki čak i u inozemstvu, a neki su još vrlo aktivni. Nakon ugodnog boravka u fakultetskoj vijećnici, osvježeno prisjećanjima i

anegdotama, slavljenici su obišli "slavnu" veliku fakultetsku dvoranu koja se zaista mnogo promijenila od vremena njihova studiranja. Iako je bila subota, dvorana je igrom slučaja bila puna studenata, a naknadno smo doznali da su to bili studenti arhitekture sa svojim kolegama iz Beograda jer se oni već nekoliko godina družu i međusobno posjećuju.

Sljedeće je u programu bio posjet fakultetskom Laboratoriju za ispitivanje konstrukcija, gdje im je prof. dr. sc. Joško Krolo predstavio sve mogućnosti ispitivanja jednog dobro opremljenoga suvremenog laboratorija. Unatoč najsvremenijim strojevima i opremi, tamo ima nekoliko uređaja koji su bili u uporabi tijekom njihova studiranja, ali i mnogo prije, još u vremenima utemeljenja Fakulteta i Zavoda za ispitivanje gradiva. Bilo je to u vrijeme slavnog prof. dr. Stjepana Prokofijevića Timošenka, koji je nakon Zagreba napravio veliku svjetsku karijeru, ali je i ovdje ostavio neizbrisiv trag i rado se sjećao svog boravka u Zagrebu. Štoviše, putovao je po zapadnoj Europi i obilazio sve poznate institute i fakultete kako bi izabrao strojeve i opremu za laboratorij. Za cijelo vrijeme druženja, sa svečarima su stalno bili kao dragi gosti prof. dr. sc. Zvonimir Žagar, prof. dr. sc. Milutin Anđelić i mr. sc. Ivan Stanke, koji su u vrijeme njihova studiranja bili mladi asistenti. Druženje se nastavilo u poznatoj zagrebačkoj restauraciji *Okrugljak* u opuštenoj atmosferi uz mnoga prisjećanja.

Zajednički snimak pred ulazom u Građevinski fakultet